

Dosarul nr. 3ra-503/22
2-17211881-01-3ra-05052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, Gr. Dașchevici, Gh. Mîra)

ÎNCHEIERE

24 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Dumitru Stoicev, reprezentat de avocatul Valeriu Gâscă,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Stoicev împotriva Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral pentru perioada lipsei forțate de la serviciu în urma concedierii ilegale,

împotriva deciziei din 8 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 17 noiembrie 2017, Dumitru Stoicev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Locativ – Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material, prejudiciului moral pentru perioada lipsei forțate de la serviciu în urma concedierii din data de 7 decembrie 2012 și din data de 31 decembrie 2014 și încasarea cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, conform hotărârii din 29 decembrie 2014 a Judecătoriei Centru, în vigoare prin decizia din 20 mai 2015 a Curții de Apel Chișinău și ulterior menținută integral conform deciziei din 24 februarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost repus în funcție în cadrul Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău cu încasarea salariului mediu pentru absența forțată din serviciu.

Conform documentului executoriu nr. 3-89/2014 din 29 decembrie 2014 emis de executorul judecătoresc, Dumitru Manole, hotărârea din 29 decembrie 2014 a Judecătoriei Centru a fost parțial executată de către pârât abia în anul 2016 în două rate, adică cu o mare întârziere/reținere nejustificată de peste 22 de luni calendaristice.

Astfel, ca urmare a restabilirii lui în funcție la 29 decembrie 2014, Direcția Generală Locativ – Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău a achitat reclamantului prin intermediul executorului judecătoresc, Manole Dumitru în total suma de 111 825 de lei, în două tranșe și anume: la 11 octombrie 2016- suma de 21800 de lei, prin ordinul de eliberare a numerarului nr. 98729 din 12 octombrie 2016 și la 1 noiembrie 2016 - suma de 90025 lei prin ordinul de eliberare a numerarului nr. 15298 din 1 noiembrie 2016.

Din suma invocată supra, cota de 111 005 de lei a fost acordată în calitate de salariu restant, iar cota de 820 de lei a fost atribuită la cheltuielile de executare avansate de Dumitru Stoicev la contul executorului judecătoresc menționat.

Reieșind din cele invocate mai sus, consideră că el este în drept să solicite compensarea efectivă și integrală a prejudiciului material cauzat, ca urmare a lezării drepturilor sale în urma destituirii ilicite din 2012, prin încasarea de la Direcția Generală Locativ – Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău a respectivelor sume ce i se cuvin legitim, după cum urmează: primele periodice, ajutoarele materiale anuale acordate salariaților din cadrul Direcției Generale Locativ – Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău, de care a fost totalmente privat ilegal în mărime totală de 25 955 lei.

Conform informației scrise prezentate de contabilul Direcției Generale Locativ – Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău, în perioada absenței forțate de la locul de muncă din 7 decembrie 2012 - 29 decembrie 2014, reclamantul urma să primească salariu de funcție, grad de calificare, primă pentru ziua profesională, primă de Paști, primă de hramul orașului Chișinău, primă de Crăciun, ajutor material anual în sumă de 136960 de lei.

Însă, în luna octombrie 2016, Direcția Generală Locativ – Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău i-a achitat doar suma micșorată în mărime de 111 005 lei, diferența constituind suma de 25 955 lei, ce cuprinde la concret primele și ajutoarele materiale anuale pentru anii 2013 și 2014.

Reclamantul a opinat că, în salariul ce nu a fost primit de către el pe întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă în urma concedierii ilegale, urmează a fi incluse primele și ajutoarele materiale anuale ce se achită în mod obișnuit salariaților din cadrul Direcției Generale Locativ – Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău și pe care acesta le-ar fi primit, dacă nu ar fi fost concediat nelegitim din funcție.

În perioada cât a absentat forțat de la locul de muncă/serviciu în urma destituirii ilegale, dar și după restabilirea lui în funcție, nu i-a fost achitat salariul și plătite primele sus-îndicate.

Potrivit art. 142 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, salariul se plătește periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, la locul de muncă al salariatului, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar nu mai rar decât o dată pe lună pentru salariații remunerați în baza salariilor lunare ale funcției. Dacă se atestă o restanță la plata salarială, atunci conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii (în redacția precedentă până la data de 18 august 2017) angajatorului i se aplică o penalitate în valoare de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere din suma neplătită în termen.

Conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii (în redacția Legii nr. 155/2017) cu începere de la 18 august 2017, angajatorului i se aplică o penalitate în valoare de 0.3 % pentru fiecare zi de întârziere din suma neplătită în termen (adică mărimea penalității a fost majorată prin lege.

În urma efectuării calculelor de rigoare raportate la sumele salariului restant și a primelor ce i se cuvin reclamantului, suma penalităților (0, 1%) acumulate până la data de 18 august 2017 în beneficiul acestuia constituie suma 145544,16 de lei, iar suma penalităților (0, 3%) acumulate după data de 18 august 2017 în beneficiul acestuia constituie suma de 5762,01 de lei.

De asemenea, reclamantul a susținut că pârâta urmează să achite, conform art. 585 și art. 619 din Codul Civil, suma dobânzilor de întârziere, ce constituie 80243,77 de lei pentru achitarea întârziată a salariului.

Compensația pentru prejudiciul cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum pentru restanțele salariale, în conformitate cu prevederile art. 145 din Codul muncii, se efectuează prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reținerea acestuia a constituit cel puțin o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitarea salariului lunar. Compensarea în cauză se efectuează separat pentru fiecare lună, prin majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației calculat în modul stabilit. Respectiv, suma compensării prejudiciului cauzat ca urmare a evoluției indicelui prețurilor de consum (inflației) constituie suma de 32357,59 de lei.

Conform art. 90 alin. (2) lit. b) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să-i repare suplimentar (în afară de plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă) - compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.).

Astfel, cheltuielile suplimentare legate de contestarea destituirii ilegale din funcție prin ordinul nr. 12/221-c din 7 decembrie 2012 al Direcției Generale Locativ – Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău suportate de către reclamant pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, începând cu 7 decembrie 2012 până la 29 decembrie 2014 constau din consultarea pe parcursul anilor 2012 - 2014 a specialiștilor în materia dreptului constituțional, administrativ, de muncă, civil, locativ și procesual; asistența calitativă, sistematică și costisitoare pe parcursul anilor 2012-2014 a avocaților, juriștilor, psihologului, medicului etc.; perfectarea a circa 300 de acte juridice necesare pentru fundamentarea ilegalității concedierii din funcție și argumentarea necesității restabilirii în funcție (cereri de chemare în judecată, referințe, anexe la cereri, solicitări scrise, petiții, calcule, explicații etc.). Reieșind din considerentele legale invocate supra mărimea compensării cheltuielilor suplimentare legate de contestarea eliberării din serviciu constituie suma de 50000 lei.

În speță, suma cheltuielilor pentru serviciile juridice legate de contestarea concedierii ilegale din funcție suportate de reclamant se confirmă prin următoarele acte: factura seria xxx nr. xxxxx din 16 noiembrie 2016; ordinul de încasare a numerarului nr. xxxx din 17 noiembrie 2016.

Cu privire la cea de a doua concediere a reclamantului, a invocat că potrivit hotărârii din 30 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, menținută prin decizia din 17 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost repus în serviciu în cadrul Direcției Generale Locativ – Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău, după a doua concediere ilegală prin ordinul nr. 280-c din 31 decembrie 2014, cu încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu.

În aceste condiții, Dumitru Stoicev a menționat că, este în drept să fie compensat efectiv și în mod deplin prejudiciul material și moral cauzat, ca urmare a lezării drepturilor sale, prin încasarea de la pârât a următoarelor sume: penalități de întârziere, în vigoare până la 18 august 2017, constituie suma de 73 365,59 de lei, iar începând cu data de 18 august 2017, suma de 28 136,28 de lei, iar suma dobânzilor de întârziere constituie 45 929,53 de lei calculată conform anexei nr. 8 la prezenta cerere. Calculul compensării pierderilor pentru neachitarea la timp a salariului se regăsește în Anexa nr.9 la prezenta cerere și constituie suma de 17 252,03 de lei.

Iar, cheltuielile suplimentare legate de contestarea destituirii ilegale din funcție prin ordinul nr. 280-c din 31 decembrie 2014 al Direcției Generale Locativ – Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău, începând cu 31 decembrie 2014 până la 30 ianuarie 2017 inclusiv, constituie suma de 50000 lei.

A menționat că Direcția Generală Locativ – Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău, ca autoritate publică locală și persoană juridică, este deplin și unica vinovată de destituirea lui din funcția publică și respectiv poartă răspundere juridică, inclusiv privitor la repararea prejudiciului moral cauzat, în condițiile legii, pentru acțiunile sale ilegale, abuzive și samavolnice. Vinovăția și ilegalitatea acțiunilor abuzive și samavolnice ale Direcției Generale Locativ – Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău privitor la concedierea nelegitimă a reclamantului de două ori, adică în anul 2012 și repetat în anul 2014 din funcția publică deținută, sunt constatate prin hotărârile irevocabile ale instanțelor de judecată implicate în soluționarea litigiilor de muncă menționate pe parcursul anilor 2013 - 2017

În conformitate cu prevederile art. 5 lit. k) și r) din Codul muncii, asigurarea dreptului salariatului la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale în perioada activității de muncă, obligativitatea reparării integrale de către angajator a prejudiciului material cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă, sunt principii de bază al reglementării raporturilor de serviciu și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea, ce reiese din normele dreptului internațional și din cele ale Constituției.

În urma acțiunilor ilegale ale pârâtului, reclamantului, cât și familiei lui au fost cauzate prejudicii morale manifestate prin suferințe psihice și morale neîntrerupte timp de peste 4 ani la rând, extrem de grave și cu un impact negativ asupra stării moral psihologice și a sănătății, reputației și demnității sale ca funcționar public. Suferințele psihice și morale ale reclamantului se atestă prin următoarele dovezi: răspunsul nr. xxxxx din 23 noiembrie 2012 al Direcției Sănătății din mun. Chișinău, extras din fișa medicală nr. xxxxx din 19 aprilie 2013, prescripția din 31 martie 2014 al Centrului medical „Excellence”, prescripția din 8 aprilie 2014 al Centrului medical „Excellence”, concluziile „MedLabTeh” SRL, trimiterea-extras din 23 mai 2014 a Spitalului Clinic

„Sfînta Treime”, rețeta din 19 iunie 2014 a Centrului consultativ diagnostic, ecografia din Spitalul Clinic „Sfînta Treime” din 3 decembrie 2014, trimiterea-extras din 5 decembrie 2014 a Spitalului Clinic „Sfînta Treime”, concluzia din 25 noiembrie 2016 a Centrului de neurologie și imagistică medicală etc.

Reieșind din cerințele art. 332 alin. (1) din Codului muncii, la 6 noiembrie 2017, a depus cererea prealabilă privind repararea benevolă de către pârâtă a prejudiciului material și moral pentru perioada lipsei forțate a acestuia de la serviciu, însă răspuns nu a primit.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Direcția Generală Locativ – Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău a restanței la plățile salariale (prime, indemnizații) în sumă de 25 955 lei, penalități de întârziere (0,1%) pentru perioada 31 decembrie 2012 – 18 august 2017 în sumă de 145 544,16 de lei, pentru perioada 18 august 2017 – 31 octombrie 2017 (0,3%) în sumă de 5 9 762,01 de lei, pentru perioada 31 octombrie 2017 - 13 noiembrie 2018 (0,3%) în sumă de 29 432,97 de lei, pentru perioada 13 decembrie 2018 - 25 februarie 2020 (0,3%) în sumă de 36 518,69 lei, pentru perioada 1 februarie 2015 – 18 august 2017 (1%) în sumă de 73 365,59 de lei pentru perioada 18 august 2017 – 31 octombrie 2017(0,3%) în sumă de 28 136,28 de lei, pentru perioada 31 octombrie 2017 - 30 octombrie 2018 (0,3%) în sumă de 153 575,60 de lei, dobânzii de întârziere pentru perioada 1 ianuarie 2013 - 31 octombrie 2017 în sumă de 80 243,77 de lei, pentru perioada 31 octombrie 2017 - 13 noiembrie 2018 în sumă de 4 178,40 de lei, pentru perioada 13 noiembrie 2018 - 25 februarie 2020 în sumă de 5194,91 de lei, pentru perioada 1 ianuarie 2013 – 31 octombrie 2017 în sumă de 45 929,53 de lei, pentru perioadă 31 octombrie 2017 – 30 octombrie 2018 în sumă de 21 804,51 de lei, a plății prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada 1 ianuarie 2013 - 31 octombrie 2017 în sumă de 32 357,59 de lei, pentru perioada 31 octombrie 2017 – 13 noiembrie 2018 în sumă de 796,23 de lei, pentru perioada 13 noiembrie 2018 - 25 februarie 2020 în sumă de 2 508,48 de lei, pentru perioada 31 octombrie 2017 – 30 octombrie 2018 în sumă de 406 033 lei, compensarea cheltuielilor suplimentare în sumă de 50000 pentru prima concediere și 50000 de lei pentru a doua concediere și repararea prejudiciului moral în sumă totală de 200000 de lei.

Prin hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 5 martie 2021, Dumitru Stoicev a depus apel, care ulterior, la 9 aprilie 2021, a fost completat cu motivare împotriva hotărârii din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 8 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea depusă de Dumitru Stoicev și s-a menținut hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 22 februarie 2022, Dumitru Stoicev, reprezentat de avocatul Valeriu Gâscă, a depus cerere de recurs, care ulterior, la 16 mai 2022, a fost completat cu motivare împotriva deciziei din 8 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare, cu emiterea unei decizii cu privire la admiterea cererii de chemare în judecată (f.d.153, 158-163).

În argumentarea cererii de recurs, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept recurentul a invocat că nu este de acord cu actele judecătorești contestate, deoarece instanțele ierarhic inferioare la adoptarea acestora nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019). Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată pînă la 01 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 8 februarie 2022, însă date privind notificarea dispozitivului acesteia lipsesc. Decizia motivată din 8 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată lui Dumitru Stoicev, la 21 aprilie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul poștal (vol. III, f.d. 51).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurenții s-au conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 19 mai 2022, prin oficiul poștal, în adresa intimă a fost expediată copia recursului depus de Dumitru Stoicev, reprezentat de avocatul Valeriu Gîscă, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 20 iunie 2022, Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău a invocat că actele judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare sunt legale și întemeiate și a solicitat să fie respins recursul, ca inadmisibil sau neîntemeiat.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o

reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Dumitru Stoicev, reprezentat de avocatul Valeriu Gâscă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Dumitru Stoicev, reprezentat de avocatul Valeriu Gâscă, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu